

01/03/2019

Έστω $f: E \rightarrow E$ ένας ευδομορφισμός των \mathbb{K} -δυναμειστικά χώρου E . Έστω $A \in M_n(\mathbb{K})$ ένας τετραγωνικός πίνακας.

Ορισμός: (1) Το $\lambda \in \mathbb{K}$ καλείται ιδιοτιμή των $f (=)$
 $\Leftrightarrow \exists \vec{x} \in E, \vec{x} \neq \vec{0}$ έτσι ώστε $f(\vec{x}) = \lambda \vec{x}$ και τότε το \vec{x} καλείται
ιδιοδιάνυσμα των f το οποίο αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή λ .

$A \in M_n(\mathbb{K}) \Rightarrow f_A: \mathbb{K}^n \rightarrow \mathbb{K}^n, f_A(x) = Ax$ ευδομορφισμός των \mathbb{K}^n
(2) Το $\lambda \in \mathbb{K}$ καλείται ιδιοτιμή των πίνακα $A (=)$ το λ είναι ιδιοτιμή
των ευδομορφισμών $f_A (=)$ $\exists x \in \mathbb{K}^n, x \neq 0: f_A(x) = \lambda x$, δηλαδή
 $Ax = \lambda x$ και τότε το x καλείται ιδιοδιάνυσμα των πίνακα A , το
οποίο αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή τιμή λ .

Ορισμός: (1) Αν λ ιδιοτιμή των f , τότε το σύνολο:
 $V(\lambda) = \{ \vec{x} \in E \mid f(\vec{x}) = \lambda \vec{x} \}$ = σύνολο όλων των ιδιοδιανυσμάτων του
 f που αντιστοιχούν στην ιδιοτιμή $\lambda (=)$ $\{ \vec{0} \}$ καλείται ο ιδιοχώρος
των f , ο οποίος αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή λ .

(2) Αν λ ιδιοτιμή των A , τότε το σύνολο $V(\lambda) = \{ \vec{x} \in \mathbb{K}^n \mid Ax = \lambda x \} =$
= σύνολο όλων των ιδιοδιανυσμάτων των A που αντιστοιχούν στην
ιδιοτιμή $\lambda (=)$ $\{ \vec{0} \}$ καλείται ο ιδιοχώρος των A που αντιστοιχεί

στην ιδιοτιμή λ

Παρατήρηση: Έστω $f: E \rightarrow E$ ένας ενδομορφισμός του E και υποθέτουμε ότι υπάρχει μια βάση $\beta = \{\vec{e}_1, \vec{e}_2, \dots, \vec{e}_n\}$ του E η οποία αποτελείται από ιδιοδιανύσματα του f που αντιστοιχούν σε κάποιες ιδιοτιμές $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$. Τότε:

$$\begin{cases} f(\vec{e}_1) = \lambda_1 \vec{e}_1 \\ f(\vec{e}_2) = \lambda_2 \vec{e}_2 \\ \vdots \\ f(\vec{e}_n) = \lambda_n \vec{e}_n \end{cases} \Rightarrow M_{\beta}^{\beta}(f) = \begin{pmatrix} \lambda_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \lambda_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \lambda_n \end{pmatrix}$$

$$\forall \vec{x} = x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n \Rightarrow f(\vec{x}) = x_1 f(\vec{e}_1) + \dots + x_n f(\vec{e}_n)$$

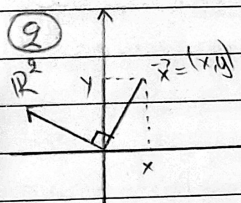
Παρατήρηση: ο 0 ιδιοτιμή του $f \Rightarrow \exists \vec{x} \in E, \vec{x} \neq \vec{0}$:

$$f(\vec{x}) = 0 \cdot \vec{x} = \vec{0} \Leftrightarrow \exists \vec{0} \neq \vec{x} \in \ker(f) \Leftrightarrow \ker(f) \neq \{\vec{0}\} \Leftrightarrow$$

$\Leftrightarrow f$: δεν είναι μονομορφικός (\Rightarrow αν $\dim_k E < \infty$) f δεν είναι ισομορφικός.

Παράδειγμα: ο 0 ιδιοτιμή του $A \Leftrightarrow \exists \vec{0} \neq \vec{x} \in \ker(A) : A\vec{x} = 0\vec{x} = \vec{0} \Leftrightarrow$
 $\Leftrightarrow |A| = 0$ (ο πίνακας δεν είναι αντιστρέψιμος)

Παράδειγμα: (1) Έστω ο ενδομορφισμός $f_k: E \rightarrow E, f_k(\vec{x}) = k\vec{x}$ (ομοθεσία με $\lambda = k \in \mathbb{K}$). Τότε το k : ιδιοτιμή του f_k και $\forall(A) = E$, δηλαδή κάθε μη-μηδενικό διάνυσμα του E είναι ιδιοδιάνυσμα του f_k που αντιστοιχεί στο k .

$$f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, f(x, y) = (-y, x)$$

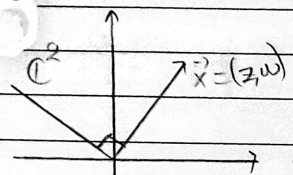
Έστω ότι $\lambda \in \mathbb{R}$ είναι ιδιοτιμή του $f \Rightarrow$

$$\Rightarrow \exists (x, y) \neq (0, 0) : f(x, y) = \lambda(x, y) \Rightarrow (-y, x) = (\lambda x, \lambda y)$$

$$\Rightarrow \begin{cases} \lambda x = -y \\ \lambda y = x \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda^2 y = -y \\ \lambda^2 y + y = 0 \end{cases} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow (\lambda^2 + 1)y = 0 \Rightarrow y = 0 \text{ και τότε } x = 0 \text{ Άρα!}$$

Αρα δεν υπάρχει ιδιοτιμή λ του $f \Rightarrow$ ο αυτομορφισμός f δεν έχει ιδιοτιμές στο \mathbb{R} .

 $f: \mathbb{C}^2 \rightarrow \mathbb{C}^2 \quad f(z, w) = (-w, z)$
 Έστω ότι $\lambda \in \mathbb{C}$ είναι ιδιοτιμή του f , τότε
 $f(z, w) = \lambda(z, w)$ για κάποιο $(0, 0) \neq (z, w) \in \mathbb{C}^2$.
 Τότε $(-w, z) = (\lambda z, \lambda w) \Rightarrow$

$$\Rightarrow \begin{cases} \lambda z = -w \\ \lambda w = z \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} (\lambda^2 + 1)w = 0 \\ (\lambda^2 + 1)z = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \lambda^2 + 1 = 0 \\ w = 0 \Rightarrow z = 0 \text{ άτοπο, διότι} \\ (z, w) \neq (0, 0) \end{cases}$$

$\Rightarrow \lambda^2 + 1 = 0 \Rightarrow \lambda = \pm i$

Αντίστροφα: το $\lambda = i$ και το $\lambda = -i$ ικανοποιεί τον ορισμό ιδιοτιμής του f

Αρα: ο f έχει ως ιδιοτιμές στο \mathbb{C} τους αριθμούς $i, -i$ ενώ στο \mathbb{R} δεν έχει ιδιοτιμές.

• $\lambda_1 = i$. Τότε $z = iw \Rightarrow (z, w) = (iw, w) = w(i, 1)$ όπου $w \neq 0$

Αρα $V(i) = \{w(i, 1) \in \mathbb{C}^2 \mid w \in \mathbb{C}\} = \langle (i, 1) \rangle \Rightarrow$

$\Rightarrow (i, 1)$ βάση των ιδιοχώρων $V(i)$

• $\lambda_2 = -i$. Τότε $-iz = -w \Rightarrow w = iz$ και άρα $(z, w) = (z, iz) =$

$= z(1, i)$ και άρα αν $z \neq 0 \Rightarrow z \cdot (1, i)$ ιδιοδιανύσματα του f που

αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή $\lambda_2 = -i \Rightarrow V(-i) = \{z(1, i) \in \mathbb{C}^2 \mid z \in \mathbb{C}\} =$

$= \langle (1, i) \rangle$, δηλαδή $(1, i)$ βάση των $V(-i)$

• Έστω $\vec{e}_1 = (i, 1)$ τότε $\{\vec{e}_1, \vec{e}_2\} = \mathcal{C}$ βάση των \mathbb{C}^2 , διότι

$\vec{e}_2 = (1, i)$

$\begin{vmatrix} i & 1 \\ 1 & i \end{vmatrix} = -2 \neq 0$

Τότε: $f(\vec{e}_1) = i\vec{e}_1$, $f(\vec{e}_2) = -i\vec{e}_2 \Rightarrow M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{C}}(f) = \begin{pmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{pmatrix}$ διαγώνιος

$$\textcircled{3} f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, f(x,y) = (4x-y, 2x+y)$$

Έστω $\lambda \in \mathbb{R}$ ιδιοτιμή του $f \Rightarrow \exists (x,y) \neq (0,0) : f(x,y) = \lambda(x,y) \Rightarrow$

$$\Rightarrow (4x-y, 2x+y) = (\lambda x, \lambda y) \Rightarrow \begin{cases} 4x-y = \lambda x \\ 2x+y = \lambda y \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} (4-\lambda)x = y \\ 2x + (1-\lambda)y = 0 \end{cases} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow 2x + (1-\lambda)(4-\lambda)x = 0 \Rightarrow x(\lambda^2 - 5\lambda + 6) = 0$$

Αν $x=0$ τότε θα έχουμε $y=0$ άτοπο!

$$\text{Άρα } \lambda^2 - 5\lambda + 6 = 0 \Rightarrow \lambda = 2, \lambda = 3$$

Άρα ο f έχει δύο ιδιοτιμές, α) $\lambda_1 = 2$ και $\lambda_2 = 3$

$$\bullet \lambda_1 = 2 \text{ . Τότε } \begin{cases} 4x-y = 2x \\ 2x+y = 2y \end{cases} \Rightarrow y = 2x$$

Άρα $(x,y) = (x, 2x) = x(1,2)$ και για $x \neq 0$ το $x(1,2)$ ιδιοδιάνυσμα του f που αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή $\lambda_1 = 2$

$$V(2) = \{ x(1,2) \in \mathbb{R}^2 / x \in \mathbb{R} \} = \langle (1,2) \rangle$$

$$\bullet \lambda_2 = 3 \text{ . Τότε } \begin{cases} 4x-y = 3x \\ 2x+y = 3y \end{cases} \Rightarrow x=y$$

Άρα $(x,y) = (x,x) = x(1,1)$ και για $x \neq 0$ το $x(1,1)$ ιδιοδιάνυσμα του f που αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή $\lambda_2 = 3$.

$$V(3) = \{ x(1,1) \in \mathbb{R}^2 / x \in \mathbb{R} \} = \langle (1,1) \rangle$$

$\vec{e}_1 = (1,2), \vec{e}_2 = (1,1)$ τότε $\mathcal{C} = \{ \vec{e}_1, \vec{e}_2 \}$ βάση των \mathbb{R}^2 , διότι

$$\begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = -1 \neq 0.$$

$$\left. \begin{array}{l} \text{Τότε } f(\vec{e}_1) = 2\vec{e}_1 \\ f(\vec{e}_2) = 3\vec{e}_2 \end{array} \right\} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{C}}(f) = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} \text{ διαγώνιος}$$

$$\rightarrow f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2, f(x, y) = (-y, x)$$

$A = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$ όταν δίνεται πίνακας θα πρέπει να ξέρω πάνω από ποιο σώμα θα λείω. Αν δε λέω λέει το κάνω και στο \mathbb{C} και στο \mathbb{R} .

Ορίζουσα Ευδομορφισμών

Έστω $f: E \rightarrow E$ ένας ευδομορφισμός του \mathbb{K} -διανυσματικού χώρου και έστω ότι $\dim_{\mathbb{K}} E = n$.

Ορισμός: Η ορίζουσα του ευδομορφισμού f ορίζεται να είναι η ορίζουσα του πίνακα A του f σε μία τυχαία βάση β του E :

$$\text{Det}(f) \stackrel{\text{def}}{=} |M_{\beta}^{\beta}(f)|$$

Παρατήρηση: Ο παραπάνω ορισμός είναι ανεξάρτητος της επιλογής βάσης.

$$\rightarrow \text{Έστω } \mathcal{C}: \text{ βάση του } E. \text{ Θα δείξουμε } |M_{\beta}^{\beta}(f)| = |M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{C}}(f)|$$

Οι πίνακες $M_{\beta}^{\beta}(f)$ και $M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{C}}(f)$ είναι όμοιοι $\Rightarrow \exists$ αντιστρέψιμος πίνακας $P = M_{\beta}^{\mathcal{C}}(f) : P^{-1} M_{\beta}^{\beta}(f) \cdot P = M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{C}}(f) \Rightarrow$

$$\Rightarrow |M_{\mathcal{C}}^{\mathcal{C}}(f)| = |P^{-1} M_{\beta}^{\beta}(f) \cdot P| = |P^{-1}| |M_{\beta}^{\beta}(f)| \cdot |P| =$$

$$= \underbrace{|P^{-1}| |P|}_{=1} |M_{\beta}^{\beta}(f)| = |M_{\beta}^{\beta}(f)|$$

Παρατήρηση: Ο ευδομορφισμός f είναι μηδενιστής \Leftrightarrow

ο f είναι επιμορφισμός $\Leftrightarrow \text{Det}(f) \neq 0 \Leftrightarrow$

$\Leftrightarrow f$: ισομορφισμός.

Πρόταση: Το $\lambda \in \mathbb{K}$ είναι ιδιοτιμή του $f \Leftrightarrow$

$$\Leftrightarrow \text{Det}(f - \lambda \text{Id}_E) = 0$$

όπου $f - \lambda \text{Id}_E : E \rightarrow E$, $(f - \lambda \text{Id}_E)(\vec{x}) = f(\vec{x}) - \lambda \vec{x}$

Απόδειξη: $\lambda \in \mathbb{K}$ είναι ιδιοτιμή του $f \Leftrightarrow \exists \vec{x} \in E, \vec{x} \neq \vec{0} :$

$$f(\vec{x}) = \lambda \vec{x} \Leftrightarrow \exists \vec{0} \neq \vec{x} \in E : (f - \lambda \text{Id}_E)(\vec{x}) = \vec{0} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \vec{0} \neq \vec{x} \in \text{Ker}(f - \lambda \text{Id}_E) \Leftrightarrow \text{Ker}(f - \lambda \text{Id}_E) \neq \{\vec{0}\} \Leftrightarrow$$

$\Leftrightarrow \text{Id}_E$ δεν είναι ευστομομορφισμός \Leftrightarrow ^{παράσπληση}

$$\Leftrightarrow \text{Det}(f - \lambda \text{Id}_E) = 0$$

\rightarrow Αν $\mathcal{B} = \{\vec{e}_1, \vec{e}_2, \dots, \vec{e}_n\}$ βάση των E , τότε:

$$\boxed{M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(f - \lambda \text{Id}_E) = M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(f - \lambda \text{Id}_n)}$$

Άρα, αν $A = M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(f)$, τότε: λ ιδιοτιμή του $f \Leftrightarrow$

$$\Leftrightarrow |A - \lambda \text{Id}_n| = 0$$

Ορισμός: Το χαρακτηριστικό πολυώνυμο $P_f(t)$ του ευστομομορφισμού f ορίζεται να είναι το πολυώνυμο:

$$\boxed{P_f(t) = |A - t \text{Id}_n|}, \text{ όπου } A = M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(f) \text{ είναι ο πίνακας των}$$

ευστομομορφισμού f σε τυχόνσα βάση των E

Οι ρίζες των $P_f(t)$ στο \mathbb{K} είναι οι ιδιοτιμές του f .

Παράδειγμα 1 Έστω $\dim_{\mathbb{K}} E = 2$ και έστω $\mathcal{B} = \{\vec{e}_1, \vec{e}_2\}$ βάση των E . Έστω $A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix}$ ο πίνακας του f στη βάση \mathcal{B} .

$$\text{Τότε } P_f(t) = |A - t \text{Id}_2| = \begin{vmatrix} a_{11} - t & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} - t \end{vmatrix} =$$

$$= \begin{vmatrix} a_{11}-t & a_{12} \\ a_{21} & a_{22}-t \end{vmatrix} = a_{11}a_{22}-a_{11}t-a_{22}t-a_{12}a_{21}+t^2 =$$

$$= t^2 - (a_{11}+a_{22})t + (a_{11}a_{22}-a_{12}a_{21}) = t^2 - \text{Tr}(A)t + |A|$$

② Γενικότερα: $P_f(t) = \begin{vmatrix} a_{11}-t & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22}-t & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} =$

$$= (-1)^n t^n + a_n t^{n-1} + \dots + a_2 t^2 + a_1 t + a_0$$

όπου $A = (a_{ij})$ ο πίνακας του ενδομορφισμού f σε τυχαία βάση β του E

Τότε $P_f(t) = |A - tI_n| \Rightarrow P_f(0) = \text{επίπεδος όρος του } P_f(t) = |A - 0I_n| = |A|$

Άρα: 0: ιδιοτιμή του $f \Leftrightarrow P_f(0) = 0 \Leftrightarrow |A| = 0$

\rightarrow Έστω λ ιδιοτιμή του f . Έστω $\beta = \{\vec{e}_1, \vec{e}_2, \dots, \vec{e}_n\}$ βάση του E

Έστω $\vec{x} = x_1 \vec{e}_1 + x_2 \vec{e}_2 + \dots + x_n \vec{e}_n \in E$

Τότε \vec{x} ιδιοδιάνυσμα του f αν αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή $\lambda \Leftrightarrow$

$$\Leftrightarrow \vec{x} \neq \vec{0} \text{ και } f(\vec{x}) = \lambda \vec{x} \Leftrightarrow f(x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n) = \lambda(x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow x_1 f(\vec{e}_1) + \dots + x_n f(\vec{e}_n) = \lambda x_1 \vec{e}_1 + \dots + \lambda x_n \vec{e}_n \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow x_1 (a_{11} \vec{e}_1 + \dots + a_{1n} \vec{e}_n) + \dots + x_n (a_{n1} \vec{e}_1 + \dots + a_{nn} \vec{e}_n) = \lambda x_1 \vec{e}_1 + \dots + \lambda x_n \vec{e}_n \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n) \vec{e}_1 + \dots + (a_{n1}x_1 + \dots + a_{nn}x_n) \vec{e}_n = \lambda x_1 \vec{e}_1 + \dots + \lambda x_n \vec{e}_n$$

$$\Leftrightarrow (a_{11}x_1 - \lambda x_1 + \dots + a_{1n}x_n) \vec{e}_1 + \dots + (a_{n1}x_1 + \dots + a_{nn}x_n - \lambda x_n) \vec{e}_n = \vec{0} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \begin{pmatrix} a_{11}-\lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22}-\lambda & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn}-\lambda \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}, (A - \lambda I_n)X = 0$$

Άρα το \vec{x} είναι ιδιοδιάνυσμα του f που αντιστοιχεί στην ιδιοτιμή $\lambda \in \mathbb{R}$. Οι συνιστώσες του στη βάση β είναι μη-μηδενική λύση του (5)

Παράδειγμα: $f: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$, $f(x, y, z) = (2x+z, y, x+2z)$
 $\beta = \{\vec{e}_1 = (1, 0, 0), \vec{e}_2 = (0, 1, 0), \vec{e}_3 = (0, 0, 1)\}$ κανονική βάση του \mathbb{R}^3
 $f(\vec{e}_1) = f(1, 0, 0) = (2, 0, 1) = 2\vec{e}_1 + 0\vec{e}_2 + 1\vec{e}_3$
 $f(\vec{e}_2) = f(0, 1, 0) = (0, 1, 0) = 0\vec{e}_1 + 1\vec{e}_2 + 0\vec{e}_3$
 $f(\vec{e}_3) = f(0, 0, 1) = (1, 0, 2) = 1\vec{e}_1 + 0\vec{e}_2 + 2\vec{e}_3$ } \Rightarrow

$$\Rightarrow A = M_{\beta}^{\beta}(f) = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 2 \end{pmatrix}$$

$$A - tI_3 = \begin{pmatrix} 2-t & 0 & 1 \\ 0 & 1-t & 0 \\ 1 & 0 & 2-t \end{pmatrix}$$

$$\text{Τότε } P_f(t) = \begin{vmatrix} 2-t & 0 & 1 \\ 0 & 1-t & 0 \\ 1 & 0 & 2-t \end{vmatrix} = (1-t) \begin{vmatrix} 2-t & 1 \\ 1 & 2-t \end{vmatrix} =$$

$$= (1-t)(2-t)^2 - 1 = t^2 - 4t + 3 = -(t-1)(t-1)(t-3) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow P_f(t) = -(t-1)^2(t-3)$$

Άρα οι ιδιοτιμές του f είναι $\lambda_1 = 1$ πολλαπλότητας 2 και $\lambda_2 = 3$ πολλαπλότητας 1.

• $\lambda_1 = 1$

$$\begin{pmatrix} 2-1 & 0 & 1 \\ 0 & 1-1 & 0 \\ 1 & 0 & 2-1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \quad (\Sigma) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \begin{cases} x+z=0 \\ x+z=0 \end{cases} \Rightarrow x = -z$$

Γενική λύση: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ -x \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} x \\ 0 \\ -x \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 \\ y \\ 0 \end{pmatrix} = x \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix} + y \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, x, y \in \mathbb{R}$

Άρα (x, y, z) ιδιοδιανύσματα του $\neq \epsilon 1(x, y, z) = x(1, 0, -1) + y(0, 1, 0)$
όπου $(x, y) \neq (0, 0)$

Άρα $V(1) = \{x(1, 0, -1) + y(0, 1, 0) \in \mathbb{R}^3 / x, y \in \mathbb{R}\} = \langle (1, 0, -1), (0, 1, 0) \rangle$

Άρα $\{(1, 0, -1), (0, 1, 0)\}$ βάση του $V(1)$

• $\lambda_2 = 3$